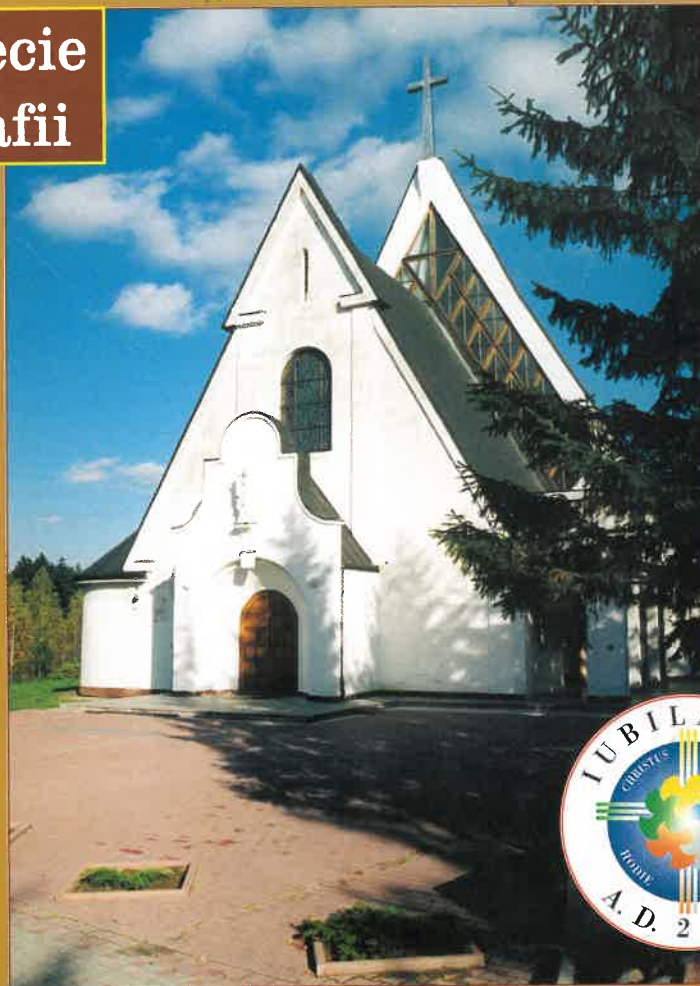

ECHO DĄBROWICY

ARCHIWUM

(22)

50-lecie
Parafii

Pismo Parafii
Narodzenia NMP w Dąbrowicy

DOŻYNKI 2000

Kaplica i plebania do roku 1990

Wnętrze kaplicy

O. Ryszard Żuber wybrany na gwardiana w Niepokalanowie

Ojciec Ryszard urodził się 27 lutego 1954 r. w Maszowie. Tam uczęszczał do I klasy szkoły podstawowej, którą, po zamieszkaniu w Dąbrowicy, kontynuował w Szerokiem i Konopnicy. W naszej parafii przyjął z rąk ks. Antoniego Pereta Pierwszą Komunię Świętą.

Po zdaniu egzaminów uczył się w Lublinie w Liceum Ekonomicznym, a następnie w UMCS, na matematyce, uzyskując w 1978 r. tytuł magistra.

Po studiach podjął pracę na KUL-u, organizując Ośrodek

Obliczeniowy. Pracę przerwał mu obowiązek służby wojskowej (1979), a we wrześniu 1982 roku rozpoczął nowicjat Ojców Franciszkanów w Smardzewicach. Po zakończeniu seminarium w Łodzi-Łagiewnikach otrzymał święcenia kapłańskie 3 czerwca 1989 roku i skierowany został do pracy w Wydawnictwie w Niepokalanowie.

Dnia 1 czerwca 2000 r. kapituła prowincjalna wybrała go na gwardiana klasztoru. Ciesząc się z tego wyboru cała parafia w Dąbrowicy zanoszą modlitwy do Niepokalanej i św. Maksymiliana, życząc swojemu Rodakowi wiele sił i błogosławieństwa Bożego w tej nowej, odpowiedzialnej pracy.

Szczęść Boże.

OPLATEK DEKANALNY AKCJI KATOLICKIEJ

W dniu 16 stycznia 2000 r. w Domu Parafialnym odbyło się spotkanie parafialnych Oddziałów Akcji Katolickiej Dekanatu Konopnickiego. Okazją do tego jest coroczna tradycja dzielenia się w okresie Bożego Narodzenia opłatkiem w gronie bliskich i znajomych. Na spotkanie przybyli przedstawiciele Komitetów z parafii w Konopnicy, Radawcu, Motyczu i Tomaszowicach, p. inż. Stanisław Zwolan – prezes Instytutu Akcji Katolickiej Archidiecezji Lubelskiej, ks. Dziekan Jan Domański oraz 8-osobowa grupa z miejscowej parafii w Dąbrowicy, łącznie 26 osób. Na początek wszyscy wzięli udział w uroczystej Mszy świętej, a po niej obejrzeli jasełka wystawione przez dzieci ze Szkoły Podstawowej w Płuszwowicach. Wszyscy byli pod wielkim wrażeniem podziwiając zapał i autentyczne przejęcie, które przepełniały młodych aktorów i chórzystów. Wielka zasługa i podziękowanie należą się na pewno paniom przygotowującym dzieci – Małgorzacie Lipskiej i Katarzynie Wszelakiej – nauczycielkom ze Szkoły w Płuszwowicach.

Po przeżyciach artystycznych nadszedł czas na robocze spotkanie w Domu Parafialnym. Odczytany został fragment z Ewangelii wg św. Łukasza, odśpiewana kolęda, a ks. Dziekan złożył wszystkim życzenia świąteczne i noworoczne oraz w okolicznościowym słowie nawiązał do roli, jaką mają do spełnienia świeccy we współczesnym Kościele i społeczeństwie. Potem wszyscy łamali się opłatkiem i składali sobie nawzajem życzenia.

Następnie, przy cięciwie, słodyczach, owocach i gorących napojach omówione zostały bieżące problemy i wydarzenia z życia dekanalnej Akcji Katolickiej. Był czas na pochwalenie się swoimi osiągnięciami w ubiegłym roku, na podzielenie się planami i zamierzeniami na przyszłość. Omówione też zostały problemy Fundacji „Szkoła Przyszłości”, która została powołana do budowy na terenie naszej parafii gimnazjum Akcji Katolickiej oraz kalendarium na rok 2000. W atmosferze życzliwości i poczuciu wspólnoty czas mija niepostrzeżenie i godziny spędzone na tym spotkaniu też upłynęły bardzo szybko.

Spotkania takie, organizowane chociażby raz czy dwa razy w roku są

potrzebne, aby człowiek podejmujący działalność społeczną nie czuł się osamotniony w swojej pracy, w parafii i w swoim środowisku. Potrzebne jest takie budowanie wspólnoty ludzi, którzy chcą robić coś więcej dla parafii, niż tylko pójść w niedzielę do kościoła i wysłuchać, nie zawsze w skupieniu, Mszy świętej.

Szeregi Akcji Katolickiej są otwarte dla wszystkich chętnych, którzy zechcą oddać odrobinę swojego wolnego czasu innym.

Serdecznie zapraszamy do Oddziału na terenie naszej parafii.

Jolanta Golas

O. Sylwester Tomaszewski TJ
04.12.1912-03.08.1994

Urodził się w Skalowie, par. Mokronos, diec. poznańska 5 grudnia 1912 r. Jego rodzicami byli Anna Maria z Paterków oraz Jan Tomaszewski, komornik obwodowy w Koźminie. Do szkoły podstawowej i gimnazjum uczęszczał w Koźminie. Po ukończeniu 4 klasy gimnazjalnej, 20 sierpnia 1927 wstąpił do nowicjatu w Kaliszu przyjęty przez o. Prow. Józefa Sawickiego. Formalnie jednak z powodu zbyt młodego wieku, mógł go rozpocząć dopiero po ukończeniu 15 roku życia. Stąd w katalogu widnieje data wstąpienia 6.12.1927 r. Nowicjat odbył pod kierunkiem o. L. Cichonia. Następnie w Pińsku kończył 8-klasowe gimnazjum. Maturę zdał w 1933. Studia filozoficzne odbywał w Krakowie a teologię studiował w Lublinie, gdzie też został wyświęcony w katedrze przez bpa Władysława Goralą. Okres okupacji hitlerowskiej spędził

nie jednak z powodu zbyt młodego wieku, mógł go rozpocząć dopiero po ukończeniu 15 roku życia. Stąd w katalogu widnieje data wstąpienia 6.12.1927 r. Nowicjat odbył pod kierunkiem o. L. Cichonia. Następnie w Pińsku kończył 8-klasowe gimnazjum. Maturę zdał w 1933. Studia filozoficzne odbywał w Krakowie a teologię studiował w Lublinie, gdzie też został wyświęcony w katedrze przez bpa Władysława Goralą. Okres okupacji hitlerowskiej spędził

w Lublinie jako prefekt Żeńskiej Szkoły Handlowej ss. kanoniczek. Brał też udział w tajnym nauczaniu organizowanym przez ss. urzulanek UR. III Probację odbył w Otwocku w roku 1941/42 pod kierunkiem o. Jana Rostworowskiego.

Zaraz po wyzwoleniu uczył religii najpierw w Lublinie w gimnazjum dla dorosłych p. Krzeczowskiej a w styczniu 1945 przeniesiono go do Łodzi, gdzie uczył młodzież w kilku szkołach ponadpodstawowych. W lutym 1950 kurator E. Seniów zwolnił go pod pretekstem propagandy przeciwko państwu. Przez rok pełnił funkcję proboszcza w Dąbrowicy, następnie krótko był ekonomem i ministrem w Szczecinie (II-VIII 1951). W roku 1951/52 został przełożonym w Poznaniu i operariuszem w 1952/53 w Bydgoszczy. W latach 1953-57 pełnił obowiązki katechety w parafii św. Szczepana w Warszawie. O. St. Wawryn przeniósł go na Świętojańską do pomocy o. K. Chudemu w pracy w Biurze dla spraw Filmu, Teatru, Radia i Telewizji, gdzie pracował do 1962 r. Jak sam pisze w życiorysie z powodu choroby serca, dla poratowania zdrowia został wysłany na Wybrzeże. Najpierw trzy lata pracował jako katecheta w Gdyni, a następnie w latach 1965-1968 w Gdańsku Wrzeszczu. Po wyjeździe o. Pronobisa za granicę, wrócił do Warszawy, zamieszkując na Narbutta i pracuje w Biurze Komisji Episkopatu d.s. Filmu, Radia i Telewizji pod o. Paluszkiewiczem i Pronobisem do 1970. Następnie przez rok był wikarym na Rakowieckiej (1970/71) i spowiednikiem na Świętojańskiej (1971/72). Od roku 1972 powrócił do Gdyni na stanowisko katechety i duchownego dekanatu. W roku 1983 otrzymał elektrokardiostymulator i musiał bardzo oszczędzać zdrowie również z powodu dolegliwości kręgosłupa. Do 1991 r. w ograniczonym zakresie pomagał w duszpasterstwie. Potem zajmował się porządkowaniem i zbieraniem znaczków i monet.

Większą część aktywnego życia spędził jako katecheta i pracow-

nik Biura Episkopatu, gdzie bardzo starannie prowadził kartoteki filmów. Znał język niemiecki i francuski dlatego też wielokrotnie wyjeżdżał do polskich robotników pracujących w NRD oraz do polskich sióstr w Belgii. Przez lata zajmował się biblioteką. Lubił dobre książki. Chętnie służył swoją wiedzą innym. Był świetnym cicerone. A zbiory znaczków, jakie pozostawił (kilkadziesiąt klaserów) stale na bieżąco uzupełniał. Stąd też z czasem nabierały one coraz większej wartości. W czasie swego drugiego pobytu na Świętojańskiej pomagał również o. W. Kazikowi w porządkowaniu archiwum. Na podstawie pamiętników o. A. Chrobaka oraz zapisów kroniki o. P. Zabdrya napisał historię domu Gdyńskiego (*Gdynia inaczej*). Przez wiele lat był kronikarzem domu Gdyńskiego. Pozostawił też kilka innych drobnych opracowań (z czasów okupacji itp.). Niemal do końca zachował sprawność umysłową. Przyczyną zgonu była niewydolność krążenia. Zmarł w szpitalu w Gdańsku, gdzie próbowano ratować jego podupadające zdrowie 3 sierpnia 1994 r.

Archiwum Prowincji Wielkopolsko-Mazowieckiej TJ

NOWY ROK SZKOLNY 2000/2001

Nowy Rok zawsze rozpoczynaj z Panem Bogiem!

Spowiedź święta na początek roku szkolnego

31 sierpnia – czwartek od godz. 16.00

1 września – piątek od godz. 7.00

1 września – piątek od godz. 16.00.

Msza święta na początek roku szkolnego

PIĄTEK – 1 WRZEŚNIA godz. 8.00 i 18.00

MATKO i OJCZE, przyjdź razem ze swoim dzieckiem uczniem I klasy na poświęcenie tornistra i przyborów szkolnych.

KONCERT SCHOLI W WOLI KORYBUTOWEJ

W dniu 6 lutego 2000 roku nasza schola koncertowała w Woli Korybutowej. Wyjazd zorganizował i dopilnował wszystkich szczegółów p. Józef Bochniak – ojciec naszego organisty Marka. Jemu to głównie należą się nasze wyrazy wdzięczności. Po koncercie i po- bycie w tej miejscowości pozostały nam naprawdę miłe wspomnie- nia życzliwości i serdeczności, z którymi nas tam przyjmowano. A oto kilka słów refleksji i wrażeń z wyjazdu.

Godz. 7.15 zbiórka przy pętli autobusowej w Dąbrowicy. Wyjazd dwoma samochodami: Osobowym p. Józefa i „Bus-em” Michała – życzliwego z Lublina, który chyba nieświadomy niczego zgodził się służyć nam jako kierowca (za naprawdę niewielką opłatę). W czasie podróży przez pusty Lublin i poza miasto dziewczęta budzą się i opowiadają zdarzenia z własnego i bliskich życia. Wola Korybutowa jeszcze cicha i spokojna wita nas o godz. 8.00. Drzwi domu parafialnego otwarte na oścież, za chwilę w drzwiach pojawia się gospodarz – ks. Grzegorz Więclaw – proboszcz parafii p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa. Mamy jeszcze czas, żeby wypić herbatę, zjeść kawałek ciasta. W Kościele Msza święta o godz. 9.00 – śpiewamy wszystkie części, a po Mszy koncert. Ks. Proboszcz prosi nas na dół do ołtarza, żeby zobaczyli nas parafianie. Szybko biegniemy do samochodów, jedziemy do kaplicy w Malinówce, gdzie odprawia się Msza święta o godz. 10.30. Potem powrót do Woli Korybutowej na Mszę o godz. 12.00. Jesteśmy już trochę zmę- czeni, ale w sumie zadowoleni życzliwym przyjęciem i serdeczno- ścią. Nasze koncertowanie uwiecznia miejscowy organista na ta- śmie video, robi zdjęcia pamiątkowe. W domu parafialnym jest już przygotowany obiad: rosół, kotlety schabowe, surówki, bigos, na- poje i ciasto aż w nadmiarze. Nikt nie pozostaje głodny. Dzielimy się naszymi wrażeniami i wysłuchujemy, po raz setny chyba, po-

dziękowań ks. Grzegorza, który zaprasza nas ponownie w maju z następnym koncertem, na co przystajemy chętnie i z zadowoleniem. Jest to zadowolenie ludzi, którzy mogli sprawić innym trochę rado- ści swoją obecnością.

Mamy nadzieję, że fakt iż śpiewamy jest ważny nie tylko dla nas samych, ale i dla tych, którzy nas słuchają, że nasze współczest- nictwo w liturgii pomaga, innym w pełniejszym jej przeżywaniu. Tylko taka świadomość pozwala na regularne bieganie na próby, niezależnie od pogody, stanu zdrowia i ducha. I ta właśnie nadzieja sprawia nam autentyczną radość.

Jolanta Golas

*Dziś Wąwolnica Twoja stolica
Bo w niej zostaje Święta Dziewica
Już to trzy wieki w tym kościele
Udzielasz Matko, łask swoich wiele*

Jak co roku również w roku jubileuszowym w sobotę 2 września po Mszy świętej o godz. 7.30 wyruszy piesza piel- grzymka z naszej parafii.

Zbiórka przy kościele parafialnym. W pielgrzymce udział bierze młodzież, która ukończyła szkołę podstawową, a więc klasy VIII i VI, szkołę zawodową, średnią i wyższą. Z innych parafii z powodu złego zachowania młodzież powinna mieć pismo od rodziców lub swojego księdza proboszcza.

Każdy uczestnik pielgrzymki powinien być w stanie łaski uświęcającej i chętnie uczestniczyć w modlitwie i śpiewie oraz brać udział w niesieniu symboli wiary i nagłośnienia. Pielgrzymka jest też zachętą do służby siostronom i braciom. Wszystkich serdecznie zapraszamy do wspólnej modlitwy.

Do spotkania na pielgrzymce!!!

JUBILEUSZ MINISTRANTÓW

Ministranci, jako że są najbliżej Pana Jezusa, zostali wyróżnieni i jako pierwsi z naszej parafii wyjechali razem ze swoimi rodzicami na jubileusz w dniu 26 lutego do Matki Bożej Kębelskiej w Wąwolnicy.

Ks. Proboszcz zorganizował tę pielgrzymkę, by uczcić Wielki Jubileusz Chrześcijaństwa i jubileusz 50-lecia istnienia naszej parafii.

Po przybyciu do Wąwolnicy powitaliśmy uroczyście figurkę Matki Bożej, a następnie wspólnie odmówiliśmy jedną część różańca świętego. W tym czasie ks. Proboszcz umożliwił korzystanie z sakramentu pokuty.

Uroczysta Msza święta jubileuszowa została odprawiona przez ks. proboszcza Zygmunta Lipskiego w intencji ministrantów i ich rodziców. Kazanie dotyczyło tego wielkiego jubileuszu i było zachętą do przebaczenia, pojednania i zjednoczenia z Chrystusem. Następnie modliliśmy się w intencji Papieża, by zyskać odpust zupełny. Zwiedziliśmy też miejsce zjawienia się Matki Bożej w Kęble. Kilka godzin wspólnej modlitwy upłynęło bardzo szybko. W drodze powrotnej zatrzymaliśmy się w Nałęczowie, gdzie podziwialiśmy piękny park uzdrowowy. Wstąpiliśmy też na krótką modlitwę do kościoła sanatoryjnego wybudowanego w stylu góralskim. Taka pielgrzymka ożywia i pogłębia naszą wiarę i życie religijne oraz przybliża ministrantów ku sobie.

E. W.

Dzień skupienia rodziców dzieci I Komuniijnych

Dzień 5 marca 2000 roku był dla nas rodziców dniem niezwykłym. Spędziliśmy tę niedzielę w klasztorze Sióstr Fran-

ciszkanek Misjonarek Maryi mając na celu głębsze przygotowanie się do dnia I Komunii Świętej naszych dzieci.

Dzień skupienia prowadził ks. dr Józef Szczypa profesor z Lubelskiego Seminarium Duchownego. Tematem naszych rozważań był „Wielki Jubileusz Zbawienia”.

Po wspólnej modlitwie wysłuchaliśmy rachunku sumienia małżeńskiego, który przygotował nas do należytego przeżycia nabożeństwa pokutnego i sakramentu pokuty.

Posiłek przygotowały dla nas siostry zakonne.

W kręgu rodzinnym omawialiśmy problemy dotyczące przygotowania uroczystości I Komunii Świętej. Dyskusja objęła sprawę prezentów, obecności alkoholu na przyjęciach pierwszokomuniijnych i stosunku dzieci do tych spraw. Jedna z uczestniczek spotkania dała świadectwo życia w swojej rodzinie bez alkoholu od chwili wesela, aż do tej pory. Dla głębszego przeżycia naszego dnia modlitwy w tej ważnej intencji, jaką jest przystąpienie naszych dzieci do I Komunii Świętej przystąpiliśmy do spowiedzi świętej.

W czasie adoracji Najświętszego Sakramentu był czas na osobistą modlitwę. Dzień skupienia został zakończony Mszą świętą koncelebrowaną przez ks. Józefa Szczypę i naszego proboszcza ks. Zygmunta Lipskiego. Zwiększająca się liczba osób korzystających z modlitwy świadczy o tym, że są one pomocne nam, a na wiele spraw spoglądamy jaśniej po wspólnych dyskusjach. W tym roku uczestniczyło 24 osób. Przez cały dzień modlitwy przebywała z nami nasza katechetka p. Małgorzata Lipska.

L. J.

*Postanowiłem... nie znać niczego więcej,
jak tylko Jezusa Chrystusa
i to ukrzyżowanego. (1 Kor 2,2)*

WIELKOPOSTNE CZUWANIE

Czas Wielkiego Postu nie jest wbrew pozorom czasem śmierci, lecz czasem życia. Życia widzianego w perspektywie śmierci i krzyża, który ukazuje nam wspaniałą prawdę, że Chrystus umarł dla nas i dla naszego zbawienia. W piątek 17 marca o godzinie 21.00 zgromadziliśmy się w świątyni, aby rozważyć Mękę Pańską. Rozpoczęliśmy Apelem Jasnogórskim. Następnie odprawiliśmy Drogę Krzyżową, podczas której z zapalonymi świecami od stacji do stacji chodziliśmy śladami Miłosiernego Zbawiciela. Po nauce rekolekcyjnej wygłoszonej przez ojca rekolekcjonistę odbyło się wystawienie Najświętszego Sakramentu. Po rozważaniach przeplatanych pieśniami był czas na poezję i indywidualną modlitwę. Chcieliśmy, by każdy z nas w tej ciszy, o którą tak trudno w naszym życiu codziennym mógł porozmawiać z Chrystusem – zawrzeć Mu swoje najtrudniejsze problemy, lęki czy niepowodzenia. By Ten, który z miłości do nas przeszedł przez męki Drogi Krzyżowej i oddał swoje życie na krzyżu umacniał każdego z nas w niesieniu naszego indywidualnego krzyża, który jest ogromnym dla nas ciężarem, a zarazem jest tak wspaniale przyciosany do naszych możliwości. Takiej ciszy i atmosfery jaka panuje nocą w kościele, gdzie wystawiony jest Przenajświętszy Sakrament nie znajdziemy nigdzie. Odczuwamy wtedy, że jest to miejsce, gdzie zawsze jesteśmy oczekiwani, cokolwiek byśmy nie zrobili – On na nas czeka i z miłością przygarnia nas do swego Serca niezależnie od naszych wad, upadków i przekonań.

Dziękujemy wszystkim, którzy chcieli się przyłączyć do naszej modlitwy.

Chciałabym, byśmy pamiętali o pewnym zdaniu, które zobaczyłam na jakimś murze i które tak bardzo różniło się od innych graffiti, by towarzyszyło nam w naszych codziennych zmaganiach z naszymi krzyżami: *Jezus umarł za ciebie nie dlatego, że musiał, ale dlatego, że chciał.*

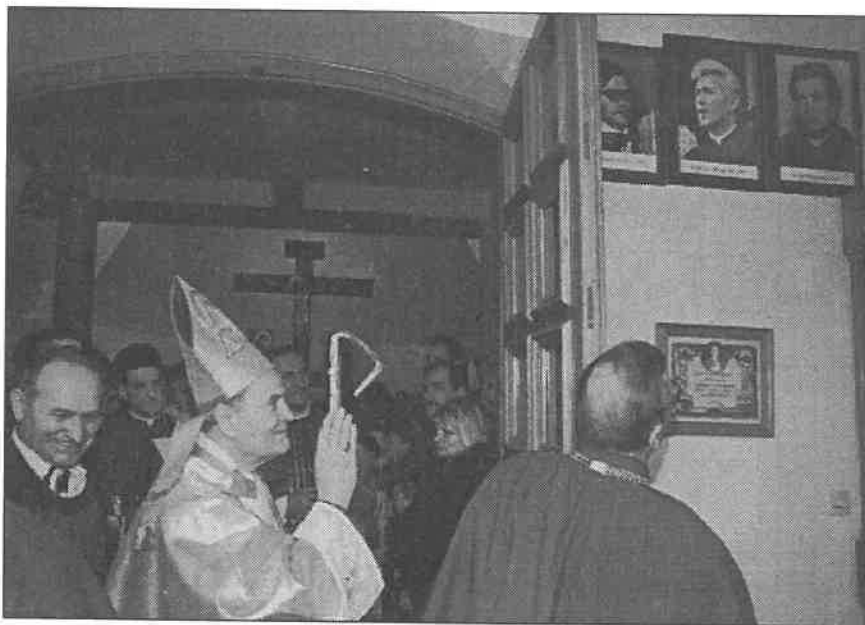
Ewa Zięba

PIERWSZA CZĘŚĆ OBCHODÓW 50-LECIA PARAFII DĄBROWICA

19 marca 2000, w dzień św. Józefa, patrona wszystkich mężczyzn, przeżywaliśmy uroczystości związane z jubileuszem 50-lecia parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Dąbrowicy. Miały one tym razem charakter wewnętrzny, rodzinny. Chcieliśmy w ten sposób podziękować Panu Bogu za pół wieku istnienia naszej wspólnoty parafialnej oraz za wszelkie łaski i błogosławieństwo dla jej mieszkańców.

Uroczystości zostały poprzedzone długim przygotowaniem duchowym, których kulminację stanowiły rekolekcje wielkopostne prowadzone przez ks. Stefana Zabdrya. Rekolekcjonista mówił o potrzebie miłości Boga i bliźnich, która najpełniej wyraża się w „przyłgnięciu” do Krzyża Chrystusa.

Jubileuszowej Mszy świętej koncelebrewanej przez grono kapłanów przewodniczył ks. arcybiskup Bolesław Pylak. Podczas homilii dostojny Gość wielokrotnie nawiązywał do dziejów naszej parafii podkreślając wydarzenia oraz osiągnięcia. W czasie trwania uroczystości Arcybiskup pobłogosławił i udzielił sakramentu bierzmo- wania grupie młodzieży. Wcześniej poświęcił również grotę Matki Bożej Fatimskiej. Grota została wybudowana dzięki staraniom ks. Proboszcza oraz parafian dla upamiętnienia nawiedzenia rodzin przez Maryję w figurze fatimskiej.

Oprawę muzyczną uroczystości jubileuszowych zapewniła scho- la wraz ze swym organistą, p. Markiem Bochniakiem. Posiłek dla Arcybiskupa oraz innych gości przygotowali mieszkańcy kolonii Płuszowice (część przy szosie).

Warto jeszcze dodać, że z racji jubileuszu młodzież zakupiła or-

nat i dwie stuły, rodzice dzieci pierwszokomunijnych podarowali pancerne tabernakulum, a chorzy ufundowali portrety wszystkich proboszczów pracujących w Dąbrowicy.

Marcowe uroczystości stanowiły dla wszystkich uczestniczących okazję do refleksji nad przeszłością, teraźniejszością i przyszłością wspólnoty parafialnej w Dąbrowicy. W sierpniu będziemy obcho- dzić ich drugą część. Warto w tym czasie zastanowić się, w jaki spo- sób możemy przyczynić się do duchowego wzrostu naszego lokal- nego Kościoła.

Cezary Taracha

DROGA KRZYŻOWA W DĄBROWICY

Każdy człowiek niezależnie od stanu, majątności, pozycji społecznej, uczestniczy w swojej własnej „Drodze Krzyżowej”. Aby sobie w pełni uświadomić ten stan, Kościół Chrystusowy co roku, szczególnie w okre- sie Wielkiego Postu, proponuje wiernym uczestnictwo w modlitewnym i duchowym przeżyciu męki Pańskiej. Jednym z elementów tego uczest- nictwa jest nabożeństwo Drogi Krzyżowej. Bierze ono swój początek z Jerozolimy, tj. miejsca, w którym Pan Jezus żył, działał i poniósł męczeń- ską śmierć. Początkowo przez pierwsze stulecie pielgrzymi odwiedzali miejsca szczególnie związane z męką Pana Jezusa.

Od czasów wypraw krzyżowych dwa takie miejsca cieszyły się szcze- gólną czcią: twierdzą Antonia – miejsce skazania i Kalwaria – miejsce śmierci. Pierwsze wzmianki o trasach Drogi Krzyżowej w Jerozolimie po- jawiły się w XV w. Procesje Drogi Krzyżowej wyruszały więc od twier- dzy Antonia poprzez centrum miasta do Bazyliki Grobu Pańskiego. W li- nii prostej cała ta przestrzeń nie przekracza jednego kilometra.

W Polsce nabożeństwo Drogi Krzyżowej obok Gorzkich Żali i Mszy świętej Roratniej, jest najbardziej znane i praktykowane. W naszych ko- ściołach Droga Krzyżowa zadomowiła się na stałe od XVIII w. Miejscem szczególnego kultu jest Kalwaria Zebrzydowska. W swej idei nawiązuje bezpośrednio do Jerozolimy. Przy jej budowie starano się zachować odle-

głości od stacji oraz konfiguracje terenu analogiczne jak w Jerozolimie. Widzimy więc, że ludzie wierzący posiadają naturalną potrzebę współuczestniczenia duchowego z Chrystusem w Jego zbawiennej męce i śmierci. Dzieje się tak od wieków, niezależnie od miejsca geograficznego. W Jerozolimie strona zewnętrzna tego wydarzenia posiada szczególnie bogatą treść i trudny do oddania klimat. Często bywa tak, że gromadka pielgrzymów z krzyżem na czele przeciska się uliczkami Jerozolimy, ktoś z boku patrzy obojętnie, inny złorzeczy, jeszcze inny splunie na widok krzyża, albo odwróci głowę by nie zanieczyścić swoich oczu jego widokiem. Takie były i są realia tego miejsca. Pielgrzymi idą dalej śladami Chrystusa wtopieni myślami w Jego mękę, olbrzymie cierpienie połączone z ludzkim sposobem pojmowania rzeczywistości. Pojawia się rozpacz, zwątpienie, paraliżujący strach przed bólem i czekającym nieuchronnie końcem – śmierci na krzyżu.

Ludzka wyobraźnia uruchamia projekcję poszczególnych miejsc boleści, znęcanie moralne, okrutne biczowanie, korona cierni wbitych w skroń, razy kopniaków i przekleństwa, upadki, spotkanie z Matką. Potem nie możemy już iść swoją drogą, zespalamy się z Chrystusem i jak Cyrenejczyk wchodzimy do wnętrza wydarzeń. Współcierpimy na każdym kroku i w każdej chwili uczestnictwa. Serce nasze krzyczy przeraźliwie gdy stalowe gwoździe przeszywają ręce Jezusa przybijając je do drewnianej belki. Potem długie konanie umęczonego, skatowanego Ciała i zbawienny koniec... Stało się, poczuliśmy ulgę, bo koniec znęcania się nad Jezusem, ale przychodzi refleksja – co z nami będzie, czy ta ofiara nas obciąży, czy też zbawi. Myślimy o tym ciągle, coś w swoim życiu naprawimy, upadamy, podnosimy się i znowu upadamy, ale ciągle naprawiamy to nasze życie. Nasze szanse na zbawienie rosną i o to chodzi. Nie ma świętości bez cierpienia. Rola krzyża w naszym życiu jest tylko jedna – prowadzi do zbawienia. Cieszymy się więc, że nie jesteśmy sami z naszymi słabościami.

Akcja Katolicka zaproponowała ks. Proboszczowi nabożeństwo Drogi Krzyżowej po naszych ulicach, koło naszych domów. Trasa kręta, pagórkowata z naszym krajobrazem i z naszymi ludźmi: z ich problemami, z ich świadomością i potrzebami. Wszystko odbyło się zgodnie z planem,

była piękna pogoda, zaskakująco liczne uczestnictwo, atmosfera pozwalała zagłębić się w osobiste przeżywanie tamtej Drogi Jezusa.

Jan Lechoń w swoim wierszu tak opisał podobną do naszej Drogi Krzyżową. Może to o naszej Dąbrowicy pisał tak pięknie?

1. Droga wierzba sadzona wśród zielonej łąki,
Na której pierwsze jaskry żółcią i mleczem,
Pośród wierzb, po kamieniach wąska struga cieczem,
A pod niebem wysoko śpiewają skowronki.
2. Wśród tej łąki wilgotnej od porannej rosy,
Droga, którą co święto szli ludzie ze śpiewką,
Idzie sobie Pan Jezus w półnagi i bosi,
Z wielkanocną w przebitej nodze chorągiewką.
3. Naprzeciw idzie chłopka. Ma kosy złociste,
Łowicka jej spódniczka i piękna zapaska.
Poznała Zbawiciela z świętego obrazka,
Upadła na kolana i krzyknęła – „Chryste!”
4. Bije głową o ziemię z serdeczną rozpaczą,
A Chrystus się pochylił nad leżącym ciałem
I rzeknie: „Powiedz ludziom niech więcej nie płaczą.
Dwa dni leżałem w grobie. I dziś
ZMARTWYCHWSTAŁEM”.

I my przeżyliśmy radość Zmartwychwstania odśpiewując: Alleluja!

Minał czas głębokich przeżyć, nadszedł czas na refleksję. Czy warto było coś zmienić, pogłębić przeżywanie. Na pewno tak, w następnym roku też pójdziemy za krzyżem. Dobrze by jednak było, abyśmy przygotowali nasze własne rozważania stacji Męki Pańskiej. Rozważania własne, takie od serca, naszymi słowami wypowiedziane, co czuje serce. Takie osobiste przeżycia zapiszemy, wrzucimy kartkę z podpisem lub nie do naszej skrzynki przy kościele. Gdy przyjdzie czas wspólnej modlitwy w Wielki Piątek 2001 r. z tych zdań utworzymy modlitwę naszych serc i przeżyjemy to razem.

Cezary Cabori

*Z dalekiej Fatimy donośnie brzmi dzwon
Zjawienie Maryi ogłasza nam on...*

NAWIEDZENIE FIGURY MATKI BOŻEJ NA KOL. WARSZAWSKIEJ

W portugalskiej wiosce Fatima trójce dzieci: Hiacyncie i Franciszko-
wi Marto oraz ich kuzynce Łucji Dos Santos objawiła się Matka Boża.
Po raz pierwszy Maryja spotkała się z dziećmi 13 maja 1917 roku i od-
tąd ukazywała się im każdego 13 dnia miesiąca. W objawieniach swo-
ich Matka Boża prosiła, aby ludzie nawracali się, codziennie odmawia-
li różaniec i modlili się o pokój na świecie.

Z inicjatywy ks. proboszcza Zygmunta Lipskiego w 83 rocznicę ob-
jawień Matki Bożej w Fatimie na Kolonii Warszawskiej odbyło się uro-
czyste nabożeństwo majowe. O godz. 20 przy krzyżu obok domu p.
Jana Boczka zebrali się mieszkańcy. Po odśpiewaniu pieśni: „Chwalcie
łaki umajone” zebrani odśpiewali Litanię Loretańską do Najświętszej
Maryi Panny. Po krótkim wprowadzeniu odmawiany był w czasie pro-
cesji różaniec święty. Przed każdą tajemnicą ks. Proboszcz wygłaszał
krótkie przemówienie: O wierze i płynących z niej obowiązków,
O obowiązkach rodziców, młodzieży i jej znaczenie w społeczeństwie,
O życiu moralnym, wolności i patriotyzmie.

Figurę niosły poszczególne stany: matki, ojcowie, młodzież, dzieci,
dziadkowie i babcie. Procesji tej towarzyszyły śpiewy pieśni maryj-
nych, a mroki nocy rozświetlały lampiony niesione przez wiernych.
Pomodlono się też za zmarłych śpiewając Anioł Pański. Następnie od-
był się rachunek sumienia z życia codziennego i przeproszenie Pana
Boga śpiewem: Święty Boże...

Przy śpiewie pieśni: „Z dalekiej Fatimy” figurkę do kościoła wnio-
sły dzieci. W czasie uroczystej Mszy świętej, którą odprawił w intencji
mieszkańców ks. Proboszcz uświadomił zebranych, że bez pomocy
Matki Bożej u Boga człowiek nie może szczęśliwie żyć. Ks. Proboszcz
uświadomił nam to na przykładzie dzieci z Fatimy, z których Hiacyntę
i Franciszka Jan Paweł II wyniósł na ołtarze właśnie w dzień 13 maja
2000 r.

Podkreśleniem kultu Najświętszej Maryi Panny, który zapoczątko-
wały wizytę Matki Bożej w figurze fatimskiej w naszych domach, bę-
dą spotkania w każdy 13 dzień miesiąca w poszczególnych dzielnicach
naszej parafii oraz Msze święte w każdą pierwszą sobotę miesiąca ku
czci Matki Bożej Fatimskiej i Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi
Panny.

Agnieszka Rachańczyk

ZAPROSZENIE

*„Piękna Tyś jest jak słońce
Jasna nad blask księżycą”*

8 września to nasz doroczny odpust parafialny w uroczystość
Narodzenia NMP – Matki Bożej Siewnej

Msze święte:

Godz. 8.00

Godz. 12.00 – uroczysta suma Jubileuszowa

Godz. 18.00

Jesteś parafianinem, znajdź czas na Mszę świętą w tym JUBILE-
USZOWYM ROKU.

Aby uzyskać odpust zupełny trzeba być w stanie łaski uświęcającej
tzn. wcześniej przystąpić do spowiedzi świętej i pomodlić się na inten-
cję Ojca Świętego odmawiając *Ojcze nasz*, *Zdrowaś Maryjo* i *Wierzę w*
Boga. Prosimy o udział w procesji.

Ponieważ to rok jubileuszowy i 50 lat parafii zwracam się z serdecz-
ną prośbą, aby w nasz odpust przypadający w piątek chociaż można, to
nie spożywać potraw mięsnych. Uczynmy to dla dobra naszych rodzin
i naszego narodu. Poprzez małe wyrzeczenia osiąga się dużo.

PIELGRZYMKA DZIECI I KOMUNIJNYCH

W tym roku Pierwsza Komunia Święta w naszej parafii miała miejsce
21 maja, a na zakończenie „Białego Tygodnia” dzieci wyruszyły na piel-
grzymkę dziękczynną do Częstochowy.

Pielgrzymkę rozpoczęliśmy modlitwą „Pod Twoją obronę” wyjeżdża-
jąc w niedzielne popołudnie 28 maja do Częstochowy. Podróż minęła

szybko. Wiele czasu poświęciliśmy na modlitwę. Również śpiewaliśmy pieśni religijne.

Po przyjeździe do Częstochowy pierwsze kroki skierowaliśmy do Jasnogórskiej Matki, aby Ją powitać. Dopiero później udaliśmy się na miejsce noclegu. Po zakwaterowaniu powróciliśmy jeszcze do Matki Bożej i uczestniczyliśmy w Apelu Jasnogórskim.

Najważniejszym punktem naszej pielgrzymki i jej celem było oddanie się dzieci pod opiekę Matki Bożej i podziękowanie za otrzymane łaski. Wczesnym rankiem w poniedziałek dzieci udały się do kaplicy Matki Bożej na Mszę świętą sprawowaną w ich intencji.

O dniu Pierwszej Komunii Świętej przypominały nie tylko białe stroje dzieci, ale przede wszystkim to, jak mocno przeżywały te chwile. Podczas Mszy świętej dzieci oddały się pod opiekę Matki Bożej. Dla wszystkich dzieci chwile te były szczególnym przeżyciem i starały się znaleźć jak najbliżej Maryi.

Po Mszy świętej nasza pielgrzymka odprawiła nabożeństwo Drogi Krzyżowej na Jasnogórskich wałach. W dalszej części pobytu na Jasnej

Górze dzieci miały możliwość poznania sanktuarium i wiele dowiedzieć się o jego historii. Cuda i łaski otrzymane za pośrednictwem Jasnogórskiej Matki poznaliśmy oglądając film przedstawiający ludzi, którzy ich doznali.

Zwiedzanie rozpoczęliśmy od skarbcza, gdzie zostały zgromadzone wota składane Matce Bożej – dary wyrażające wdzięczność za otrzymane łaski. W arsenale z kolei zobaczyliśmy dokumenty z archiwum klasztoru, obrazy ukazujące historię jasnogórskiej twierdzy, wota przekazane przez żołnierzy m.in. sztandary, fragmenty uzbrojenia, order i odznaczenia. Więcej o zakonie Paulinów dowiedzieliśmy się natomiast w Muzeum 600-lecia Jasnej Góry. Znajdują się tam obrazy ukazujące ważne wydarzenia i osoby z historii Paulinów, stół Matki Bożej z Nazaretu, cenne instrumenty muzyczne, nagroda Nobla Lecha Wałęsy, pióro Henryka Sienkiewicza, wota więźniów z XIX i XX wieku. Zbiory te są symbolem czci oddawanej Matce Bożej w ciągu wieków.

Ważne wydarzenia z dziejów klasztoru poznaliśmy również podziwiając obrazy umieszczone w sali rycerskiej. W gablotach umieszczono tam zdjęcia papieża z pielgrzymki po całym świecie. Wiadomości o Jasnej Górze ubogacił swoją prelekcją o. Zygmunt Okliński.

Po zwiedzeniu bazyliki ks. Proboszcz poświęcił i wręczył dzieciom różaniec. Wolny czas przeznaczaliśmy na modlitwy prywatne i zakup pamiątek.

Przed opuszczeniem Jasnej Góry jeszcze raz udaliśmy się do kaplicy dziękując Maryi za nasze spotkania i przeżycia.

Jadąc już w kierunku Lublina odwiedziliśmy jeszcze sanktuarium Matki Bożej w Gidlach. Mieliśmy możliwość wysłuchania historii sanktuarium i informacji o cudach dokonanych za pośrednictwem Matki Bożej Gidelskiej. W modlitwie mogliśmy powierzyć Jej nasze problemy i trudności. W drodze powrotnej wspólnie modliliśmy się i śpiewaliśmy pieśni.

W czasie tej pielgrzymki dzieci mogły się spotkać z Matką Bożą Częstochowską, podziękować Jej za łaski i przekazać swoje prośby o dalsze błogosławieństwo w codziennym życiu.

TYDZIEŃ MIŁOSIERDZIA CHRZEŚCIJAŃSKIEGO 1-8 X

Tydzień Miłosierdzia Chrześcijańskiego jest dla nas katolików pomocą do zauważenia ludzi będących w potrzebie, a zwłaszcza ludzi chorych.

Starajmy się dostrzec wśród nas ludzi będących w potrzebie materialnej i duchowej.

SOBOTA – 7 października

modlimy się w intencji osób starszych i chorych.

godz. 10.00 – spowiedź chorych

godz. 11.00 – Msza święta.

Po Mszy świętej nabożeństwo różańcowe.

Następnie spotykamy się w sali parafialnej. Zwracam się z prośbą do rodzin i sąsiadów o umożliwienie chorym przyjazdu do kościoła. O ile są konieczne wizyty domowe proszę o wcześniejsze uzgodnienie z księdzem proboszczem.

MOI DRODZY PARAFIANIE

Miesiąc październik to miesiąc poświęcony czci Matki Bożej Różańcowej. W Wieczory październikowe ludzie gromadzą się w kościołach lub w domach i odmawiają różaniec święty wielbiąc Maryję.

W tym roku nasza archidiecezja przeżyła Kongres Różańcowy, który przybliżył modlitwę różańcową dzisiejszemu człowiekowi.

Wchodzimy w nowe Tysiąclecie i nowy wiek. Prośmy Maryję, by nas prowadziła do swojego Syna.

Mam wielką prośbę, aby raz w tygodniu był choć jeden przedstawiciel rodziny na modlitwie różańcowej w kościele. Podejmijmy ten czyn w intencji naszej rodziny, naszej parafii, naszego narodu. Kto ma życzenie częściej przychodzić to serdecznie zapraszam.

Różaniec święty będzie odmawiany po Mszy świętej na zmianę, a w zwykłe dni o godz. 17.00.

Chcąc ułatwić Wam udział w modlitwie różańcowej i aby ta modlitwa przez cały tydzień przebiegała regularnie podzieliłem parafię na dzielnice:

PONIEDZIAŁEK – Kolonia Warszawska i Kol. Sadowników

WTOREK – Kol. Nałęczowska, część ul. Nałęczowskiej,
ul. Stroma i Urodzajna

ŚRODA – Dąbrowica

CZWARTEK – Kolonia Płuszwowice Pola

PIĄTEK – Kolonia Płuszwowice przy szosie

SOBOTA – ul. Deszczowa, Główna, Przejrzysta i Zakątek

O ile trudno przyjść komuś w te dni, to zapraszam w każdy inny dzień.

**ZWRACAM SIĘ Z PROŚBĄ DO NASZYCH MATEK I ŻON,
ABY ZACHĘCIŁY SVOJE RODZINY DO ODMAWIANIA RÓ-
ŻAŃCA**

Ks. Proboszcz

Z ŻYCIA NASZEJ PARAFII

- 30 I – odprawienie uroczystej Mszy św. w intencji sióstr zakonnych z okazji Jubileuszu zakonów i instytutów osób konsekrowanych.
- 30 I – opłatek ministrantów.
- 4 II – ministranci udają się na jednodniowy biwak do Dębówki.
- 6 II – koncert scholi w parafii Wola Korybutowa.
- 11 II – Światowy Dzień Chorego. Ks. Proboszcz odwiedza 128 osób starszych i chorych. Msza św. w intencji chorych.
- 13 II – rozpoczęcie kursu przedmałżeńskiego.
- 26 II – pielgrzymka autokarowa ministrantów z racji Jubileuszu do Wąwolnicy.
- 29 II – wywiadówka z religii w szkole w Płuszwowicach.
- 5 III – dzień skupienia dla rodziców dzieci I Komuniijnych.
- 5 III – powitanie nowego praktykanta w parafii – Piotra Sikory.

- 16-19 III – rekolekcje wielkopostne prowadził ks. Stefan Zabdyr.
- 16 IV – Niedziela Palmowa – konkurs palm.
- 21 IV – Wielki Piątek – Droga Krzyżowa w Dąbrowicy cz. Północna.
- 23 IV – spotkanie z młodzieżą na święconym jajku.
- 30 IV – zebranie przygotowawcze do I Komunii Świętej.
- 30 I – święto kwitnących sadów.
- 8 V – Msza święta w intencji maturzystów.
- 13 V – nabożeństwo fatimskie na Kol. Warszawskiej.
- 13 V – ojcowie dzieci I Komuniijnych zalali fundament pod przyszłe ołtarze wokół kościoła.
- 21 V – I Komunia Święta. Przystąpiło 28 dzieci.
- 26 V – Msza św. w dniu Święta Matki.
- 28 V – pielgrzymka dzieci pierwszokomuniijnych do Częstochowy.
- 31 V – Msza św. z racji Międzynarodowego Dnia Dziecka i procesja na zakończenie nabożeństw majowych.
- W dniach 4, 11 i 18 VI odbyło się poświęcenie pól.
- 12 VI – Msza św. prymicyjna ks. Sławomira Ciszkowskiego.
- 13 VI – nabożeństwo fatimskie na Kol. Nałęczowskiej.
- 18 VI – Msza św. dziękczynna za ukończenie szkoły podstawowej dla klasy VI i VIII.

**KANCELARIA PARAFIALNA czynna
CZWARTEK, PIĄTEK, SOBOTA
w godz. 17.00-18.00**

ECHO DĄBROWICY. Pismo parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Dąbrowicy. Redaguje zespół: Cezary Taracha, Jolanta Golas, s. Teresa FMM, ks. Zygmunt Lipski. Adres: Kancelaria Parafialna, Dąbrowica 132, 21-008 Tomaszowice. Tel. (81) 50-20-893.
Nakład 500 egz. Skład i druk: WOF Niepokalanów.

Kaplica od strony zachodniej

Baszta zamku Firlejów w Dąbrowicy

Fotografie na okładce:
Archiwum Parafii
Narodzenia NMP
w Dąbrowicy,
Andrzej Rożek.

Wnętrze nowego kościoła

Dom parafialny w Dąbrowicy